НІЧ ЯКА МІСЯЧНА, ЗОРЯНА, ЯСНАЯ

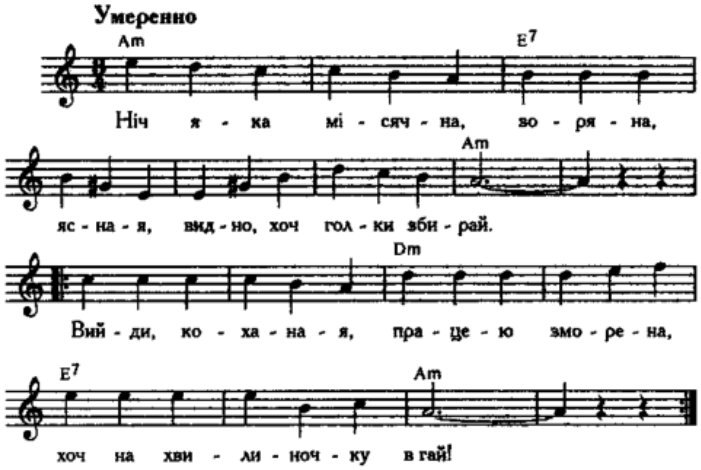

Ніч яка місячна, зоряна, ясная, Видно, хоч голки збирай; Вийди, коханая, працею зморена, Хоч на хвилиночку в гай!	Nich yaka misiachna, zoriana, yasnaia! Vydno, hoch holky zbyrai. Vyidy, kohanaia, praceiu zmorena, Hoch na hvylynochku v haj.	Öö on nii kuuvalge, tähine, hele, näeb kasvõi nõelu korjata.* Tule, mu armsam, tööst väsinud, kasvõi minutiks metsa.
Сядем укупочці тут під калиною, І над панами я пан! Глянь, моя рибонько, - срібною хвилею Стелеться в полі туман.	Siademo vkupochci my pid kalynoiu – I nad panamy ya pan! Hlian, moya rybonko, – sribnoiu hvyleiu Stelytsia v poli tuman.	Istume koos lodjapuu all, olen isand isandate üle! Vaata, mu väike kalale – hõbedase lainena põllul roomab udu.
Ти не лякайся, що свої ніженьки Вмочиш в холодну росу, Я ж тебе, вірная, аж до хатиноньки Сам на руках однесу.	Ty ne liakaisia, shcho nizhenky bosii Vmochysh v holodnu rosu: Ya zh tebe, virnaia, azh do hatynonky Sam na rukah odnesu.	Ära karda, et su jalakesed kastetakse külma kastesse: ma olen sulle truu kuni kübarani, kannan sind oma kätel.
Ти не лякайся, що змерзнеш, лебедонько, Тепло - ні вітру, ні хмар, Я тебе пригорну до свого серденька, А воно палке, як жар.	Ty ne liakaisia, shcho zmerznesh, lebedonko, Teplo – ni vitru, ni chmar... Ya pryhornu tebe do svoho serdenka, A vono palke, mov zhar.	Ära karda, et sa saad külma, luigeke, soe – pole tuult, pole pilvi ... Ma hoian sind oma südame ligi ja see põleb nagu kütus.

Composed by Мико́ла Вита́лійович Ли́сенко (Mykola Lysenko, 1842–1912) with lyrics from a poem by Mykhailo Starytsky.

Ой, у лузі червона калина

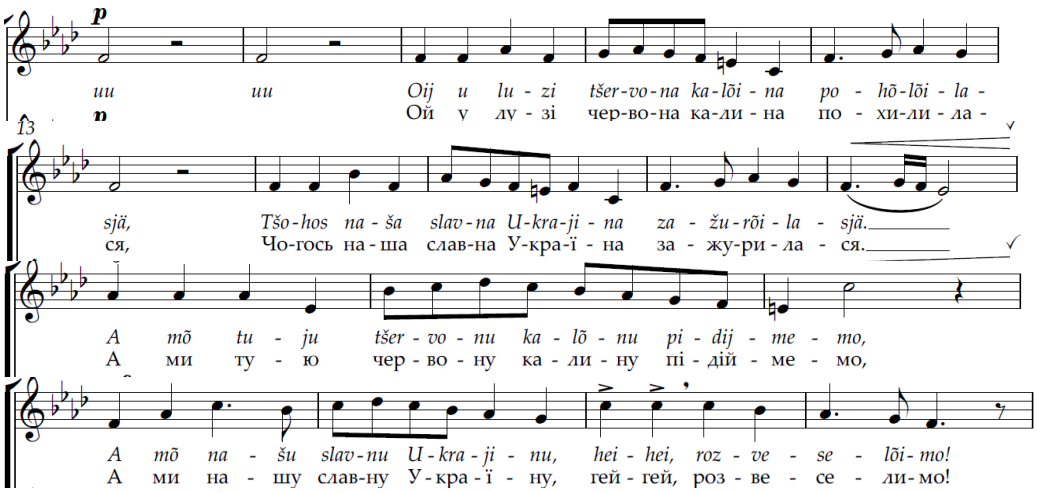

Ой, у лузі червона калина похилилася Чогось наша славна Україна зажурилася А ми тую червону калину підіймемо А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!	Oy, u luzi chervona kalyna pokhylylasya Chohos’ nasha slavna Ukrayina zazhurylasya A my tuyu chervonu kalynu pidiymemo A my nashu slavnu Ukrayinu, hey, hey, rozveselymo!	Aasal on punane lodjapuu, madalale kummardunud, millegipärast on meie kuulsusrikas Ukraina mures. Aga me võtame selle punase lodjapuu ja tõstame selle üles, ja me rõõmustame oma kuulsusrikast Ukrainat!
Не хилися, червона калина, маєш білий цвіт Не журися, славна Україна, маєш вільний рід А ми тую червону калину підіймемо А ми нашу славну Україну, гей, гей, розвеселимо!	Ne khylysya, chervona kalyna, mayesh bilyy tsvit Ne zhurysya, slavna Ukrayina, mayesh vil’nyy rid A my tuyu chervonu kalynu pidiymemo A my nashu slavnu Ukrayinu, hey, hey, rozveselymo!	Ära kaldu, punane lodjapuu, sul on valge õis, Ära ole kurb, kuulsusrikas Ukraina, sul on vaba hõim. Aga me võtame selle punase lodjapuu ja tõstame selle üles, ja me rõõmustame oma kuulsusrikast Ukrainat!

https://www.youtube.com/watch?v=H9jEFMOhl-c